

v-ukraini/

2. Гаєвський І.М. Відмивання коштів і корупція: співвідношення та аналіз взаємозв'язків. Публічне право: наук.-практ. юрид. журн. Київ, 2014. № 3. с.78–84.

3. Глущенко О.О., Райхерт Х.Я. Наслідки відмивання нелегальних доходів для фінансово-економічної безпеки України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: зб. наук. пр.* Вип. 2. Харків, 2014. с. 115–124.

4. Кашпур Л.М. Протидія легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом. Інвестиції: практика та досвід: наук.-практ. журн. (№ 3). Київ, 2018. с. 103–106.

Юзбашян Ліліана Рубенівна,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ПРОТИДІЯ ЕКОНОМІЧНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ: СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ

На сьогоднішній день складне негативне явище, що має прихований (латентний) характер, економічна злочинність загалом, окремі групи і види економічних злочинів є об'єктом дослідження юридичних наук кримінально-правового циклу, зокрема кримінології, теорії кримінального права та криміналістики. Характерними її ознаками є високий рівень латентності, динамічність і швидка адаптація до нових умов та правил господарювання, стійкий характер діяльності організованих груп під прикриттям інститутів ринкового типу, наявність міжрегіональних, транснаціональних злочинних зв'язків, застосування корупційного прикриття й сучасних технічних можливостей.

Економічна злочинність як вид загальної злочинності – це складне, системне й негативне соціальне явище, що: властиве будь-якій державі й виникає унаслідок економічної діяльності осіб, які мають корисну чи іншу особисту зацікавленість в отриманні економічної вигоди у протиправний спосіб; полягає у злочинних діях (бездіяльності) суб'єктів економічних відносин (безпосередніх учасників господарської діяльності), осіб, які втручаються в економічні відносини, а також осіб, які реалізують службові повноваження у сфері управління державним, колективним чи приватним майном; завдає шкоду економічній системі, відносинам усіх форм власності та господарювання (підприємництва), стимулює «тіньовий» сектор, корупцію та організовану злочинність, викликає соціальну нестабільність і зневіру законослухняних громадян у спроможність держави захистити їх інтереси.

Від чого ж сьогодні насправді залежить стан економіки в Україні? І що негативно впливає на подальший розвиток економічного сектору?

Найбільшим ризиком, на думку багатьох вітчизняних та іноземних

фахівців, є високий рівень тінізації й криміналізації. Причина – деформоване державне регулювання та безпрецедентний тиск корупції на бізнес, що утворив кримінально-кланову систему розподілу суспільних ресурсів в Україні. Саме ці негативні чинники призвели до глибокої економічної кризи, виснаження фінансових ресурсів держави та зниження рівня життя населення.

Завдання протидії економічній злочинності відповідно до українського законодавства та наданих компетенцій виконують співробітники відповідних підрозділів Генеральної прокуратури України (ГПУ), Служби безпеки України (СБУ), Міністерства внутрішніх справ України (МВС), Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) та податкової міліції Державної фіскальної служби (ПМ ДФС). І дійсно, співробітники цих правоохоронних органів попереджують, виявляють та проводять досудове розслідування злочинів, які зібрані в окремий розділ 7 Кримінального кодексу України «Злочини у сфері господарської діяльності», які досить часто називають «економічними злочинами». Іншими словами, саме ці норми кримінального законодавства України, зібрані в окремий розділ, охороняють вітчизняну економіку.

Станом на 1.01.2018 року до цього розділу входить 34 злочини, нормами яких охороняються суспільні відносини, що виникають під час здійснення господарської діяльності, та за порушення яких законодавством України передбачено кримінальну відповідальність.

Аналіз поточних кількісних і якісних показників економічної злочинності та порівняння з відповідними даними за попередні роки загалом засвідчують наявність низки негативних тенденцій у поширенні економічних злочинів в Україні. Хоча відповідно до офіційної статистики частка економічних злочинів у структурі злочинності в нашій державі становить лише 6 %, прями та непрямі збитки від них становлять мільярди гривень щорічно. Значні прогалини в регулюванні економічних відносин, неефективність контролю за сферою державних закупівель, лобіювання інтересів конкретних виробників, низька ефективність ужитих державою антикорупційних заходів і відсутність комплексної нормативно-правової бази протидії економічній злочинності призводять до неефективності спорадичних антикриміногенних заходів у вказаній сфері. Окрім того, негативні тенденції економічної злочинності в Україні значно посилюються завдяки впливу низки економічних, соціальних і політичних детермінант, безпосередньо пов'язаних із наявністю збройного конфлікту на сході України. Убачається, що встановлені тенденції економічної злочинності мають бути враховані під час розробки комплексної стратегії протидії цьому виду злочинності як важливого інструменту забезпечення економічної безпеки держави та поліпшення добробуту її громадян.

Список використаних джерел:

1. Черней В. В. Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання злочинам у сфері діяльності небанківських фінансових установ в Україні : моногр. Київ, 2014. 456 с.

2. Бойко А.М. Детермінація економічної злочинності в Україні в умовах переходу до ринкової економіки (теоретичнокримінологічне дослідження) : моногр. Львів, 2008. 380 с.

3. Дудоров О.О., Мельник М.І., Хавронюк М.І. Злочини у сфері підприємництва : навч. посіб. Київ : 2001. 608 с.

4. Чернявський С.С. Сучасні наукові підходи до визначення та класифікації фінансових злочинів. *Науковий вісник Київського національного університету внутрішніх справ*. 2008. № 5. С. 118–127.

5. Черней В.В. Правове та організаційне забезпечення протидії злочинам у сфері державних фінансів. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2014. № 2. С. 3–12.

Яцків Вікторія Василівна,

курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович

професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ

Економіка є підґрунтям для існування та розвитку для сучасної держави. Відповідно, утворювання дійової системи економічних відносин, витривалої до негативних зовнішніх чинників та одночасно об'єднаною до світового економічного простору, є найважливішим завданням національної політики держави. Стратегія національної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015, визнала забезпечення економічної безпеки одним з основних напрямів державної політики України [1].

Результативність протидії економічній злочинності невимушено залежить від достовірної та достатньої інформації щодо кількісних та якісних показників певного виду злочину. Однією з проблемою в протидії злочинності в Україні вважається наявність складностей у визначенні її кількісних та якісних показників. З одного боку це пов'язано з внесенням змін до Кримінального кодексу щодо відповідальності за економічні злочини, а з іншого боку за відсутністю статистичної звітності щодо вчинених цих злочинів. Під час аналізу статистичної інформації треба врахувати те, що з 2014р. до офіційної статистики не включаються дані щодо Луганської та Донецької областей, а також Автономна Республіка Крим.

Фахівці зазначають, що зменшення кількості зареєстрованих злочинів у сфері господарської діяльності свідчить про значне зниження активності правоохоронців у виявленні економічних злочинів, при чому у 2017 р. майже 75 % всіх розпочатих кримінальних проваджень щодо злочинів у сфері господарської діяльності були порушені лише за шістьма статтями, передбачених у відповідному розділі КК України: ст. 199 КК (18 %), ст. 213 КК (15 %), ст. 212 КК (15 %), ст. 205 КК (9 %) і ст. 2032 КК (9 %) [2].